

Rubén Ávalos: “La virtut de l'àrbitre és saber anticipar-se”

COMITÈ ÀRBITRES | 20/07/2018

L'àrbitre català Rubén Ávalos Barrera ha aconseguit aquest estiu l'ascens a la Segona Divisió 'A' després de xiular en les darreres cinc temporades a Segona 'B'.

Rubén Ávalos Barrera (Igualada, 12/09/1987) xiularà la pròxima temporada a la Segona Divisió 'A' després d'haver obtingut l'ascens de categoria aquest estiu. Adscrit a la delegació de l'Anoia, Ávalos va ingressar al Comitè Tècnic d'Àrbitres de la Federació Catalana de Futbol la campanya 2001-2002 i va pujar a Tercera Divisió el curs 2009-2010. Actualment, suma cinc temporades a la Segona Divisió 'B', que li han servit per donar el salt a categoria professional.

Què significa per a vostè aquest ascens a la Segona Divisió 'A', categoria de la Lliga de Futbol Professional, després d'una dilatada trajectòria a Segona 'B' i

Tercera Divisió?

Aquest ascens és un somni fet realitat. Quan comences a arbitrar no pots imaginar que podràs arribar a aquestes categories. A poc a poc, però, vas pujant i et marques nous objectius, tot i ser conscient que el filtre cada cop és més estret. Estic molt satisfet per aquest nou pas endavant en la meua carrera.

Quina adaptació li caldrà per xiular en aquesta nova categoria?

La principal ha de ser l'adaptació al joc. La Segona Divisió 'A' és una categoria on els jugadors tenen una velocitat de joc molt més alta que a la Segona 'B' o Tercera Divisió. La gran virtut d'un àrbitre és saber llegir o intuir allò que pot passar un segon abans que succeeixi. Quan sumes molts anys en una categoria ets capaç d'anticipar-te i fer la teva actuació més efectiva. Aquest és un procés que hauré de tornar a adquirir a mesura que xiuli partits en la nova categoria. Ara bé, tots els àrbitres de Segona 'B' amb aspiracions a ascendir a la Lliga de Futbol Professional ja es preparen de forma professional pel dia que això arribi. El gran avantatge d'ara és que estaré reconegut com a tal.

Arriba a una de les lligues més competides i igualades del món, amb grans equips històrics amb una llarga trajectòria a Primera. Quina exigència comporta això?

L'exigència d'aquesta categoria és no fallar. Aquest és l'objectiu marcat. L'entrada a Segona 'A' ha de ser ràpida per evitar les errades. Anant pas a pas, la resta arriba sol. Ho viuré amb la màxima il·lusió i motivació, i intentaré gaudir-ne al màxim. A Segona 'B' ja vaig tenir la sort de viure la Lliga de Futbol Professional com a quart àrbitre i ara la podré viure com a àrbitre principal. Estic segur que serà increïble.

En quin moment es troba en la seva carrera com a àrbitre?

Estic en un moment òptim, tant per edat com per experiència. Vaig tenir la sort de començar a arbitrar amb tan sols catorze anys. Tot i que encara soc jove, acumulo moltes temporades en categories inferiors. Això et permet arribar més rodat quan pugues a una nova categoria. Pensava que el meu somni ja s'havia complert quan vaig fer el salt a Segona 'B' però, evidentment, ara mateix el llistó està en arribar a Primera Divisió i, per què no, ser internacional. És una motivació per la qual lluitar.

Té referents en el món de l'arbitratge?

Un sempre ha de recordar d'on ve per saber cap a on va. He tingut diversos miralls des que em vaig introduir en aquest món. A l'Anoia, els germans Jerez eren els referents quan començava i em van ensenyar a estimar l'arbitratge, a més d'adquirir una disciplina. Més endavant, Simon del Pino va ser qui em va donar l'oportunitat de descobrir el futbol semi professional, anant d'àrbitre assistent amb ell. Després vas captant tots aquells aspectes que t'agraden de cada àrbitre fins que acabes creant el teu propi estil.

Què és el que més l'apassiona de ser àrbitre?

Els viatges, el tracte educat amb les persones, l'oportunitat de conèixer moltíssima gent, tant àrbitres, com futbolistes i entrenadors. I viure i sentir un partit amb milers de persones des de dins perquè és una sensació indescriptible. Quan acabes un partit important i has fet una gran actuació es converteix en un moment magnífic.

Quin és el secret per poder arribar a l'elit?

L'arbitratge és una carrera de fons. No val realitzar un o dos anys bons. Ho has de fer bé cada temporada. I cal tenir paciència. Moltes vegades, tot i completar campanyes amb nota, no obtens la recompensa que esperes. Però no s'ha de defallir. Jo m'he animat sovint amb la dita 'qui la persegueix, l'aconsegueix'. S'ha de ser molt constant i, d'aquesta manera, tot arriba.

Com valora la tasca que duu a terme el Comitè Tècnic d'Àrbitres de l'FCF?

És impressionant com s'ha professionalitzat l'arbitratge en la darrera dècada. La valoració que faig és excel·lent. Per fi hem canviat la percepció que l'àrbitre era l'home que no tenia més coses a fer un diumenge al matí. Ara els espectadors i el públic ens veuen com a esportistes tan preparats o més que els propis jugadors. S'ha realitzat un gran treball en aquest sentit.

